

имъ заповѣдь, зѣхъ Павла и заведохъ
32 го прѣзъ пощь въ Антипатридѣ. И на у-
триннѣхъ оставихъ коници тѣ да идѣтъ
съ него, и ся вѣрнажъ въ крѣпость тѣ.
33 А тѣ като вѣзохъ въ Кесарії, и враж-
чихъ писмо то на управителя, предста-
34 вихъ му и Павла. А управитель тѣ като
прочете писмо то, и попыта отъ коихъ е
область, и разбра че е отъ Киликії,
35 ще тя слушамъ, рече, кога дойдѣтъ и
обвинителъ ти. И повелѣ да го вардять
въ преторії тѣ Иродовъ.

ГЛАВА 24.

1 И подирь ^апеть дни слѣзе ^бпървосвя-
щенникъ тѣ Ананій съ старѣшинами тѣ
и съ нѣкого си Тертилла ритора, които
представихъ прѣдъ управителя жалѣ-
2 противъ Павла. И като го повижахъ, нача-
ли Тертилль да ^гго обвинява, и казува-
3 ше: Понеже ся поминувамъ въ голѣмо
спокойствіе, чрѣзъ тебе, честитый Фелик-
се, и понеже чрѣзъ твоє-то промышеніе
бывать благоустроенія на тойзи ^{наша} на-
родъ, съесь всяко благодареніе, всегда и
4 всякждѣ признателни смы ^{ти}. Но да тя
не отегчавамъ повече, можѣ тя да ни по-
слушаша вкратцѣ споредъ твоїхъ синес-
5 ходителности. Понеже ^внамѣрихъ тогози
человѣка че е заразитель, и подига мя-
тежъ между всички тѣ по вселеникѣ ^и
Иудеи, още е и главатарь на ереся тѣ.
6 Назорейскъ; ^вКойто ся нае и храмъ тѣ
да оскверни; когото и уловихъ и ^впо-
нашій тѣ си законъ поискахъ да го сж-
7 димъ. Но тысячицъ тѣ Лисія ^вдойде, и
съ голѣмо насилиство ^гистъргиж изъ
8 ражѣ тѣ ни, И ^вповелѣ на обвинители тѣ
му да дойдѣтъ прѣдъ тебе; отъ когото
и ты като испыташи ще можешъ да у-
знаешь за всячко това, за кое то го нѣй
9 обвинявамъ. И ^втѣ подтвърдехъ и
казахъ, че това е така.
10 Тогазъ Шавель, като му къвихъ управ-
ителъ тѣ да говори, отвѣща: Понеже тя
знаї че отъ много години си сѫдия на
тойзи народъ, по на радо сърдце ще го-
11 ворїз за свое-то оправданіе. Защото можешъ
да ся научишъ, че нѣма повече отъ
двадесетъ дни отъ какъ възлѣзохъ азъ
12 ^вна поклоненіе въ Іерусалимъ. ^вИ нито
сѧ мя въ храмъ тѣ намирали да ся раз-
говарямъ съ нѣкого, или да размиравамъ
народъ тѣ, нито въ съборица-та, нито въ
13 градъ тѣ. Нито могатъ да докажатъ това

14 за кое то мя обвиняватъ сега. А това ти
исповѣдуватъ, че ^вспоредъ ученіе то, кое-
то тѣ наричатъ ерес, така служж на
отеческій тѣ ^{наша} Богъ, като вѣрувамъ
всичко що е писано ^ввъ законъ тѣ и
15 пророци тѣ; И имамъ и ^внадѣждѣ на
Бога, които и тѣ сами пріиматъ, че ще
бѫде въскрѣсение на мъртви тѣ, на пра-
ведни и неправедни. ^вНа това азъ ся ста-
рай да имамъ всяко непорочнѣ съвѣтъ
17 и прѣдъ Бога и прѣдъ человѣцы тѣ. И
слѣдъ много години ^вдойдохъ да сторѣж
милостини на народъ тѣ си и приношения.
18 ^вРа между това ^вуден нѣкои си отъ Азїї,
намѣрихъ мя очищенъ въ храмъ тѣ, не
19 съ много народъ, нито съ мѣлкож. ^вКоито
ако имахъ нѣщо върхъ мене трѣбаше
да ся представява прѣдъ тебе, и да ^вмл
20 обвинятъ. Или тѣ сами да рекжтъ, ако
сѧ намѣрили въ мене нѣкои неправдѣ,
когато представихъ прѣдъ съборъ тѣ;
21 Освѣтъ ако е за единий тѣ тойзи гласъ,
що извижахъ като стоехъ между тѣхъ:
Че поради ученіе то ^вза въскрѣсение то на
мъртви тѣ мя сѫдите вы днесъ.
22 Това като чу Феликсъ, отложи сѫдбъ-
тѣ имъ, понеже знаеше по точно за това
ученіе, и рече: Кога слѣзе тысячицъ тѣ
у Лисія, ще испыtamъ на здраво за ^{распѣр}
23 тѣ ви. И повелѣ стотнику да вардять
Павла, и да има спокойствіе, и ^вда не въ-
спира никого отъ познаницы тѣ му да
му послужатъ или да дохождатъ при него.
24 Слѣдъ нѣколко дни дойде Феликсъ съсь
женъ си Друсилия, която бѣше ^вуденка,
и прати та повижа Павла, и слуша
отъ него за вѣржъ тѣ Христа ^иІусуса.
25 И когато говорише той за правдѣ и за
вѣздържаніе и за бѫджацій тѣ сѫдъ, Фе-
ликсъ уплашенъ отговори: Сега си иди,
и кога имамъ врѣме ще тя повижа
26 пакъ А при това надѣаше ся че ще му
се дадѣтъ отъ Павла пары за да го пусне:
за това и по честечко го выкаше та при-
27 казуваше съ него. Но слѣдъ навършаніе то
на двѣ години, Феликсъ наследѣва Порцій
Фестъ; а Феликсъ понеже ^вицише да у-
годи на Иудеи тѣ, оставилъ Павла въ оковы.

ГЛАВА 25.

1 Фестъ прочее като дойде въ областъ-
тѣ, слѣдъ три дни възлѣзо отъ Кесарії
2 въ Іерусалимъ. ^вИ първосвященикъ тѣ и
голѣмци тѣ Иудейски, представихъ прѣдъ
него жалѣж върхъ Павла, и моляхъ му

^а Гл. 21; 39.
^в Гл. 24; 1, 10; 25; 16.
^в Мат 27; 27.
^в Гл. 21; 27.
^в Гл. 23; 2, 25; 2.
^в Дук 23; 2. Гл. 6, 13; 16;
20. 17; 6, 21; 28. 1 Пет.

²; 12, 15.
Гл. 21; 28.
Іоан 18; 31.
Гл. 21; 33.
Іоан 23; 30.
Ст. 17. Гл. 21; 26.
Гл. 25; 8, 28; 17.
Гл. 9; 2. Вижъ Амос 8; 14.
2 Тим. 1; 3

^в Гл. 26; 22; 28; 23.
Гл. 23; 6, 26; 6, 7, 28; 20.
и Дан. 12; 2. Іоан 5; 28, 29.
Гл. 23; 1.
Гл. 11; 29, 30; 20; 16.
Рим 1; 25. 2 Кор. 8; 4.
Гл. 2; 10.
Гл. 21; 26, 27, 26; 21.
Гл. 23; 30; 25; 16.

^в Ст. 7.
Гл. 27; 3, 28; 16.
Іоан 23; 8.
Іоан 23; 2. Гл. 12; 3, 25; 9, 14.
—

^в Гл. 24; 1. Ст. 15.